

מה מסופר בפרשת תזריע-מצורע? סיכום הפרשה- ליל שבת

בפרשת השבוע אנו למדים כמה מדיני טמאה וטהרה. היום, שאין לנו מקדש, איננו מכירים את רב דיני טמאה וטהרה, אבל עלינו לזכור שדינים אלה מהווים חלק גדול מהתורה. מתוך שיטת סדרי המשנה, סדר אחד שלם (!) עוסק בדיני טמאה וטהרה (סדר "טהרות" כמובן) וישנן משניות רבות בתמשת הסדרים האחרים העוסקות גם הן בדינים אלה (למשל, הרבה מדיני הקרבנות תלויים בענייני טמאה וטהרה).

פרשת תזריע פותחת בדיני טמאת היולדת, ברית מילה ובקרבן שהיולדת צריכה להביא כאשר היא מטהרת. דינים רבים הקשורים לאסור אכילת קדשים ואסור הכניסה למקדש בטמאה נלמדים מפסוקים אלה על היולדת. "מוני המצוות" (החכמים שקיבצו ספרים המונים את המצוות כדי ללמד אלו מצוות כלולות בתר"ג ואלו מצוות אינן כלולות במצוות התרי"ג ומדוע) מונים את מצוות ברית מילה בפרשת לך לך, כאשר ה' צוה את אברהם ואת בניו למול, אבל מהפסוק בפרשת השבוע אנו למדים פרטי דינים רבים, למשל: שברית מילה בזמנה דוחה שבת, שמלים ביום ולא בלילה ועוד.

הפרשה ממשיכה ומלמדת דיני צרעת. צרעת יכולה להופיע בעור, בשער הראש או הזקן, בבגדים ואפילו

ב...בית.

הצרעת אינה מטמאת עד שפנה רואה את הצרעת ומכריז שזה אכן טמא. המצרע יושב מחוץ למחנה, פורם את בגדיו, אינו מסתפר, מכסה את ראשו ומכריז שהוא טמא.

כאשר הפנה רואה שגנפא הגגע, המצרע מביא שתי צפרים, אחת נשחטת ואת השניה הוא שולח. המצרע שבא להטהר מכבס את בגדיו, מגלח את שעריו, טובל במקנה וחוזר על כל זה שוב ביום השביעי. ביום השמיני האיש מביא קרבנות ובנה מסים את טהרתו.

